

Interview: festivalcoördinator Luc Muylaert

“Ik wil niet het grootste, wel het tofste festival”

Na tien stormachtige dagen op de weidse, wilde publiekszee, vaart het TAZ-schip vanavond veilig en voldaan de haven binnen. Aan het hoofd van de bemanning: kapitein Luc Muylaert, die terugblijkt op een stormachtige reis.

We zijn alweer toe aan de slotavond van de negende editie. Is de festivalcoördinator een tevreden man?

LM: Ja. Ik denk dat dit de beste editie ooit is. We hadden eindelijk tijd en ruimte om aandacht te besteden aan esthetiek en afwerking. Ik denk aan de ontvangst, de catering, de aankleding van het Meeting Point. We hadden dit jaar een fantastische ploeg, het resultaat van tien jaar lang de juiste mensen verzamelen. En Steven en Pieterjan zijn ongelofelijke aanwinsten.

Waren er opvallende vernieuwingen of veranderingen op TAZ 2005?

LM: Er was eigenlijk niets nieuws. Binnen het klassieke patroon is alles gebeven. Maar alles zat in een strakker kleedje. We konden bijvoorbeeld meer aandacht besteden aan het familiepark.

Merkt u een evolutie in het publiek?

LM: Het oude trouwe publiek is gebeven. En dat is enthousiast tot superenthousiast. Er zijn ook nieuwe mensen naar hier gelokt door de programmatie, vooral theatermensen die voordien weinig aandacht hadden voor het festival. Dat heeft waarschijnlijk te maken met De Koe. En er waren opvallend veel mensen uit Nederland.

Wat is de mooiste commentaar die u te horen kreeg?

LM: Die komt op naam van cultuurjournalist Bert Jippes van NRC Handelsblad. In zijn artikel over TAZ stond een pracht van een slotzin, die jammer genoeg door de redactie werd geschrapt: “Op tien dagen Theater aan Zee heb ik meer genoten en gelachen dan op één jaar Nederlands theater.”

Het festival groeit gestaag. Zijn er limieten aan de omvang van het evenement?

LM: Qua limiet zitten we perfect. Het hoeft niet groter maar ook niet kleiner. We zouden kunnen denken aan een plastische kunstenuit of dans, maar voor dat laatste hebben we weinig infrastructuur. Voor wat de omvang betreft, hangt er ook veel af van de centrale gast. Bij De Koe hebben we bijvoorbeeld gemerkt dat we dringend een zaal met een capaciteit van drie- à vierhonderd man nodig hebben. Maar in het algemeen is TAZ cosy en tof, zo moet het blijven. Ik wil niet het grootste, wel het tofste festival.

Wat mogen we verwachten voor de volgende editie?

LM: Mijn natte droom is een herneming van “Zwijg kleine” van Marijke Pinoy. Dat is het mooiste stuk dat ik ooit gezien heb. Marijke Pinoy is volgend jaar centrale gast. Ik ken haar al van toen ik een klein manneke was. Een ongelofelijke madam en een spraakwaterval. Ze heeft mij al meer dan één avond geëntertand met haar verhalen.

Valt u morgen in het beruchte zwarte gat, of gaat u op vakantie?

LM: Geen van beide. Eerst moet ik nog de financiële kant van het festival regelen, dan de huur van de nieuwe infrastructuur voor volgend jaar. Vóór 1 oktober moeten we een nieuw beleidsplan opstellen en er moet personeel aangeworven worden. En dan zijn er nog de prospecties, evaluaties, noem maar op. Nee, congé zit er niet in. Gelukkig is er af en toe een glaasje champagne (lacht).

Heeft u een finaal slotwoord klaar?

LM: Aan de hele ploeg van dit jaar: jullie waren “wauw!” Een grote Merci. Maar nu stop ik beter, anders wordt het te pathetisch.

Bedankt voor dit gesprek.

EDITORIAAL

Beste lezers,

Mooi. Schoon. Wat is schoonheid? Wat is mooi? Vindt u dit mooi?

Sorry, uw boordmatroos zat even met zijn hoofd ergens anders. Een voorstelling met twee grote opgehangen zeildoeken en een korps jonge actrices in zwarte jurken, als ik mij niet vergis. Die praatten in zeer mooi Nederlands aldoor over schoonheid. Soms vielen ze daarbij uit hun rol. Als de CD-speler het verkeerde nummer gaf of een tegenspeler te lang op zich liet wachten. Dát was pas mooi. Die fragiliteit, dat even niet weten wat te zeggen. Mmm.

Schoonheid. Veel mooie dingen gebeurden hier de laatste tien dagen in Oostende. Niet alleen op artistiek vlak. Zoals Liv Laveyne het treffend verwoordde: theatermensen van de theorie en van de praktijk komen hier samen, om terug uiteen te gaan tijdens het jaar. Als ik in het stationsbuffet op de dansvloer kijk, dan klopt dat. TAZ is een ontmoetingsplek. Mooi. Schoon. Magnifiek.

Uw boordmatroos moet u helaas verlaten. Hij heeft een spannende week achter de rug, maar hij is voldaan. Het kan natuurlijk altijd beter, maar er is tijd. Veel tijd. Als volgend jaar het TAZ schip voor de tiende keer vertrekt, zal hij iets meer bagage meebrengen. Zijnde: nieuwe rubrieken, nieuwe layout, meer schrijvers. Tazette wordt een volwaardige krant. Nu maar hopen dat ik mijn voornemens waar kan maken.

De boot trompt. De boordmatroos moet vertrekken. U was een fijn publiek. Draag zorg voor uzelf. Vergeet niet de plantjes water te geven en de vissen te voederen. Adieu. Vaar

TAZETTE

EDITIE # 09 ZA 06/08

GRATIS - V.U. LUC MUYLAERT, GASMETERLAAN 201, 9000 GENT

GOUDEN BOTJES EN GLOEIEND KOPER

Fanfare Schoon Vertier met majorettes op het dambord in Café Koer

KVS & Dito 'Dito

313/Misschien wisten zij alles

Over denkende eekhoorns op de keien van het strand

Op een dag was het zo warm dat de olifant smolt. Een grijs riviertje kronkelde zijn weg. Met hun ode aan de verhalen van Toon Tellegen brachten Benjamin Verdonck en Willy Thomas een drie uur durende voorstelling naar Oostende.

Voor wie een groot deel van het TAZ-parcours doorlopen heeft zeker geen sinecure op het laatste van de rit. In het stuk wordt echter zo'n innig mooie sfeer gecreëerd dat zij die wegglijpen na de pauze ongelijk hebben. Het zijn dan ook een hoop verhalen, geen 313 zoals de titel doet vermoeden, maar toch een flinke dosis Toon Tellegen.

De acteurs, want zo kunnen beiden in dit stuk echt wel genoemd worden, sleuren je mee in de wondere wereld van het bos waar dieren zich te pletter zeulen met cadeaus om op elkaars verjaardag taart te komen eten. In de kalender van het grote bos is er elke dag feest. De zandvlieg wil een suikerkorrel als geschenk en verder geen lawaai. Tussen de verjaardagen door is er de olifant die graag op bezoek komt in het nest van de eekhoorn. Bijna zalig hoe Verdoncks stem kan kraken op “De Mol” of “Eekhoorn-un”. Het is echt wel een bovenbest lief dierenbos waarin je drie uur lang wordt ondergedompeld.

Het was een genoegen om deze twee topacteurs bezig te zien op Theater aan Zee. Het was rasecht, puur, lang en zoet als beukennotenmoes. Op een dag was een vlinder in gedachten verzonken...(SK)

TAZ LATE NIGHT

Nid & Sancy

De ultieme gasten op deze negende festivaleditie... bekend bij het muziekpubliek van stomende optredens op Pukkelpop, én van hun laatste cd 'Talk To The Machine'. In het theatercircuit tekenden ze twee jaar geleden voor de soundtrack van het theaterfeuilleton *Poes Poes Poes*. Als afsluiter in de late uurtjes van dit festival brengen zij een dj-set.

00h30 in het Stationsbuffet

De Gebiologeerden van De Koe

De zwavelpoel met opgespakte keel

Klassieke tekstbewerkingen leken even out, maar misschien komt daar met de nieuwe lichting theatermakers verandering in. Drie jonge actrices, Wanda Eyckerman (Maastricht), Ruth Bastiaensen (Gent) en Sarah Jonker (Arnhem), zetten hun tanden in Lucifer van Vondel en puurden daar Trotskop uit, een speelse reflectie op rebellie, strijd lust en vriendschap. Een gesprek met Wanda Eyckerman.

Heeft jullie gezelschap eigenlijk een naam?

WE: Nee, uiteindelijk niet. We hebben er lang over nagedacht, en toen kwamen we op de naam "t Gewolf", maar Johan Heldenbergh vond de naam wolf te gehypet. Dus hebben het zo gelaten.

Hoe kwamen jullie in contact met Johan Heldenbergh?

WE: Ruth en ik hadden een poppenworkshop bij Arne Sierens. Johan kwam regelmatig naar ons kijken. Hij heeft ook verschillende afstudeervoorstellingen van het conservatorium Gent geregisseerd.

Hoe leerden jullie elkaar kennen?

WE: Ruth en ik kennen elkaar van op de kunsthumaniora in Antwerpen. Met Sarah zat ik samen in het eerste jaar in Maastricht. Ik heb ze toen bijeen gebracht om met ons drieën een voorstelling te maken.

En was er een klik?

WE: Eigenlijk niet (*lacht*). Nee, uiteindelijk kwamen we er wel achter wat ons verbond, maar het was niet vanzelfsprekend. Er waren veel verschillen. Zo werkten Ruth en ik liever iets langer aan tafel, terwijl Ruth veel eerder op de vloer wou. Het was sowieso bizar. Vijf weken repeteren in een riante zaal met kroonluchters en parket, die we huurden van de Gezinsbond. We hebben veel gelachen.

Waarom Vondel?

WE: We wilden een bestaand stuk als basis. En Vondel hadden Ruth en ik in de kunsthumaniora al gespeeld. We vonden die schriftuur zo mooi, dat we er nog iets mee wilden doen. We hebben de originele tekst urenlang zitten lezen. Daarna maakten we een grove schets van het verhaal, waarvan we uiteindelijk vooral de motieven en enkele personages behielden.

Hadden jullie nog andere inspiratiebronnen?

WE: Ja. Leonard Nolens bleek verbazingwekkend goed aan te sluiten bij de tekst van Vondel. En de tijger en het schaap komen uit Calvin & Hobbes. We zochten in de eerste plaats naar materiaal rond vriendschap en vijandschap.

Waar gaat Trotskop over?

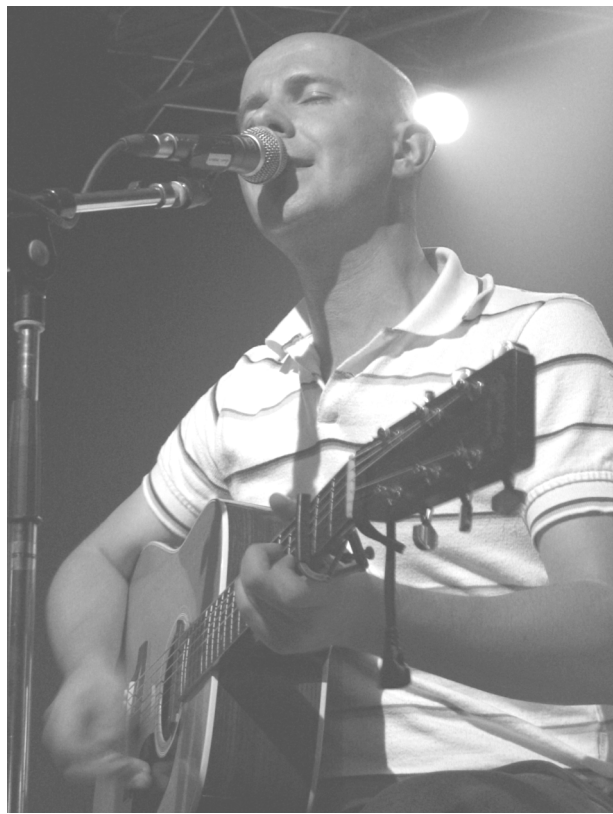
WE: Over strijden of niet strijden. Of je je moet neerleggen bij de zaken of vechten. Het gaat ook over vriendschap. Rafaël en Lucifer hebben andere motieven, maar toch zijn ze vrienden.

Wat is je favoriete scène?

WE: Als ik op de wolk sta en met rijst gooi. En de Rafaël-Lucifer scène met de "zwavelpoel met opgespakte keel". De afscheidsscène van Lucifer die zegt "ik ben te hoog geklommen" vind ik ook mooi.

Met wie zou je graag samenwerken?

WE: Ik zou graag dansen bij Wim Vandekeybus. Of punkliedjes zingen met een band. Een beetje zoals Kimya Dawson van de Moody Peaches. Die verkleedt zich als konijn op scène, en de gitarist draagt een Zorro-kostuum. Fantastisch.

Steven Heene: Rockidool in de Lage Landen

10 nooit eerder gestelde vragen aan... STEVEN HEENE

Naast het serieuze werk vissen wij curieuzeneuzen van de redactie graag naar de kleine en grote dingen in het leven van onze festivalmensen, confidenties die u natuurlijk op het puntje van uw stoel doen kruipen. De laatste gast op de tienvragenstoel is niemand minder dan theatercoördinator Steven Heene, tevens ook leadsinger van Augusta National Golf Club.

1. Internationaal festivalprogrammatoren of rockidool in de Lage Landen?

SH: Doe maar het rockidool in de Lage Landen. Het eerste ben ik al een beetje geweest, in de Vooruit. Naar het tweede ben ik nieuwsgierig.

2. Is er een kunstvorm waar je niet in gelooft?

SH: Op het eerste zicht niet. Ik ben daar nogal optimistisch in. Ik heb bijvoorbeeld een vriendin die tapijten weeft, zelfs daar kan ik iets artistieks in zien. Wat niet wil zeggen dat ik alles goed vind. Ik vind ook niet dat je alles moet uitnodigen.

3. Wat is je lievelingsplaat?

SH: Dát is pas een moeilijke vraag. Het kan niet iedere dag dezelfde plaat zijn. Waar ik het meest van genoten heb: LA Woman van The Doors. Dat is mijn meest recente lievelingsplaat.

4. Wat is de grootste charme van het vaderschap?

SH: Als mijn driejarige dochter mij vergeeft dat ik haar zo weinig gezien heb en mij een knuffel geeft. Dat is vandaag nog gebeurd.

5. Wanneer heb je beslist om zonder haar door het leven te gaan?

SH: Dat is een lang verhaal. Ooit, in het vijfde middelbaar, had ik lang haar. Kon ik zelfs in de mond nemen. Daarna een *broske*. Op de duur kocht ik een tondeuse en begon ik mijn haar zelf te doen. De eerste keer dat ik volledig kaal was herinner ik mij nog goed. Dat was op Tenerife, op een mooie lenteochtend. Een vriendin heeft toen al mijn haar afgeschoren. Lang geleden, eigenlijk. Ik was kaal vóór Michael Stipe en Fredje Deburggraeve. In die tijd was je nog echt een skinhead als je je kaalschoor. Maar voor alle duidelijkheid: ik heb het niet moeten doen vanwege een terugwijkende haarlijn.

6. Ben je een romantische ziel?

SH: Zeker wel. Maar niet per se op de manier dat mensen het verwachten. Ik ben zacht, maar ik kan ook hard zijn. Oei dat klinkt lullig. Nee, ik heb een zekere hang naar romantiek, maar niet in de zin van een mooie zonsopgang.

7. Wat is de meest typische eigenschap van theatermensen?

SH: Eén woord: aandacht.

8. Wat is de mooiste leeftijd?

SH: De leeftijd waarop je vergeet hoe oud je bent. Sinds de tweede helft van mijn twintiger jaren moet ik nadenken over mijn leeftijd. Dat soort dementie vind ik eigenlijk wel mooi.

9. Waar helt de weegschaal meer naartoe: socializer of controlefreak?

SH: Socializer, maar dan one on one. Ik ben niet zo'n groepsmens. Controlefreak ben ik niet, denk ik. Een beetje misschien.

10. Het mooiste citaat van je dochter?

SH: "Papa, het park mist mij."

Dankjewel voor dit gesprek.

THANK YOU FOR THE MUSIC, THE THEATRE, THE DINNER, THE DRINKS, THE TECHNICAL SUPPORT, THE SERVICE, THE HUMOUR, THE ENTHUSIASM & ALL THE JOY WE'RE BRINGING

Man, man, man... we hebben een berg mensen te bedanken, ik word er duizelig van. Eerst en vooral, jullie kunnen het hierboven lezen: Luc Muylaert noemt de hele ploeg "wauw". En wauw was het. De hele organisatie verliep vlotter dan ooit, de sfeer was warm en gezellig, er hing tevredenheid in de lucht... Kortom: we did a great job.

Duizendmaal dank aan Luc Muylaert voor de vaderlijke leiding.

Duizendmaal dank aan de programmatoren Steven Heene, Pieterjan Vervondel, Ontroerend Goed, Marc Brehan en David Bauwens voor hun kwalitatief hoogstaand programma.

Duizendmaal dank aan de technici en de productie: Francis, Boy en Sieber, Bart V., Lies, Mathias, Henk V., Henk F., Marjolein, Davy, Evelynne, Johan B., Galina, Kurt, Ine, Michael, Sebastien, Naomi, Johan V., Bart S., Wim, Elke en Leo voor de vlekkeloze technische realisatie van het festival.

Duizendmaal dank aan coördinatoren Tatjana, Mathias en Hans voor het puike werk.

Duizendmaal dank aan de administratie: Sarah, Nele en Marieke voor het hoofdbrekkende rekenwerk.

Duizendmaal dank aan de catering: Katrien, Rik, Leen, Erwin, Hilde, Philippe, Nelis en Kris voor de prima maaltijden.

Duizendmaal dank aan het barpersoneel: Lotje, Tommy, Koen, Liesbeth, Evelyn, Katlein, Els één, Els twee, Kathy, Leen, Annelies, Sammy en Ad voor de supervlotte en vriendelijke bediening.

Duizendmaal dank aan de gidsen Tom, Michiel en Johan voor de deskundige begeleiding. En niet te vergeten: de buschauffeurs.

Duizendmaal dank aan de mensen van de balie: Joyce, Lien en Ellen, en de mensen van de ticketing en de infostand: Anne, Christine, Frank, Freya, Hilde, Ira, Ivan, Johan, Katrien, Luk, Marc, Marie, Marinette, Michel, Michiel, Mieke, Nora, Pascal P, Pascal M, Rob, Roger, Saar, Sonja, Sylvia, Tom, Veerle en Winne voor de info met de glimlach.

Duizendmaal dank aan alle artiesten voor de schitterende prestaties en aan de jury's voor het juiste oordeel.

De boordmatroos is bijzonder dankbaar voor de mooie bijdragen aan de Tazette vanwege Stefaan, Roel, Wouter, Chris, Thomas, Wim, Mario, Steven en Katrijn. En voor de support vanwege Tatjana en Hans. Thanks, guys.

En nu maar bidden dat ik niemand vergeten ben. Mocht het toch gebeurd zijn: duizendmaal dank, u verdient het ook.

Dankuwel, merci, thank you very much. We hopen jullie volgend jaar terug te zien.

GUNTER & COMEDY
BOERNE

Weet je wat?

Verzin zelf iets grappigs en mail me maar, bende fuckers.
(gunter.lamoot@gmail.com)

Dat is't en dat was't. Respect!